

[Fuglsang.]

også, at koloniernes folk simpelt hen vil være nødt til at tage deres modforholdsregler. De har været i stand til at gøre sig nationalt og politisk frie. De vil tage de skridt, der er nødvendige for også økonomisk at blive anerkendt som frie og ligeberettigede med andre lande. Det vil sige, at Danmarks fremtid ikke kan ligge i en tilslutning til nogen af disse to økonomiske blokke. Vi må søge at nå frem til en selvstændig dansk politik og har her ganske gode våben i hænde, idet det f. eks. over for det aggressive Vesttyskland dog stadig er sådan, at vi er bedre kunder hos dem, end de er hos os, og hvad angår en aktiv handelspolitik til forsvar for vore interesser, vil vi sammen med Norden trods alt kunne spille en rolle.

Når jeg nu nævner Norden, vil jeg endnu en gang henvisse til Nordisk Råds rekommandation om at søge udvidet handel med de kommunistiske lande. Jeg vil gerne udtale min undren over, at denne rekommandation, som også Danmarks repræsentanter har været med til at godkende, til dato ikke er nævnt med et ord, hverken af nogen af de højtærede ministre eller af nogen af de ærede medlemmer. Vi må vel spørge os selv, om det betyder, at denne beslutning af vor regering kun opfattes som noget ganske formelt, eller om man har gjort eller ønsker at gøre noget som helst for at stille realiteter bag denne vedtagelse.

Det ærede medlem hr. Lannung nævnte i går det rigtige, at Sovjetunionens industrieksport sidste år var steget 10 pct., altså i langt stærkere tempo end den vestlige verdens. Det ærede medlem opfordrede på denne baggrund vesten til at tage sådanne forholdsregler, at det ikke bliver distanceret af udviklingen i Sovjetunionen. Jeg kan for så vidt kun give det ærede medlem ret. Lad de to systemer, det socialistiske i Sovjetunionen og det kapitalistiske i den vestlige verden, konkurrere ved i praksis at kappes om, hvem der kan opnå den største produktionsfremgang, og om, hvor denne produktionsfremgang fører til de bedste materielle og kulturelle betingelser for befolkningen. Det vil også for mig være den rigtige måde i stedet for gennem krig og atombomber. Samtidig vil jeg af interesse for vore fremtidige handelsfor-

bindelser pege på, at denne stigning sidste år nu ikke er noget specielt, men et led i en ganske planmæssig, fortsat udvikling, der også vil holde fremover.

I bogen om de europæiske markedsplaner nævnes nogle produktionstal henholdsvis fra OEEC-landene, fra USA og fra Sovjetunionen i 1955. Ifølge disse var produktionen af kul og brunkul i OEEC-landene 512 mill. t, i USA 447 mill. t og i Sovjetunionen 314 mill. t. Det var i 1955, men efter den netop vedtagne 7 års plan vil Sovjetunionens produktion i 1965 være på 600 mill. t og altså større end i nogle af de andre grupper. For råoliens vedkommende er tallene henholdsvis 9 mill. t i OEEC-landene, 336 mill. t i USA og 71 mill. t i Sovjetunionen i 1955, men 230 mill. t i 1965. Elektricitet i milliarder kWh henholdsvis 344 i OEEC-landene, 623 i USA og 170 i Sovjetunionen i 1955, men 500 kWh i 1965. Stålproduktionen var på 77 mill. t i OEEC-landene, 106 mill. t i USA og 45 mill. t i Sovjetunionen i 1955, hvilket sidste tal vil stige til 90 mill. t i 1965. Cementproduktionen i OEEC-landene var 67 mill. t, i USA 50 mill. t og i Sovjetunionen 22 mill. t i 1955; det vil dér stige til 75 mill. t i 1965.

Disse tal fortæller en del om den udvikling, som denne del af verden er inde i. Det er store tal, men alle de, som hidtil, måske i begyndelsen skeptisk, har fulgt de sovjetiske femårsplaner, og som har set, hvordan det er gået, ved, at disse tal ikke bygger på fantasier, men på nøgterne kendsgerninger, og at de vil blive nået. Denne udvikling er ikke noget specielt for Sovjetunionen; tendensen er fælles for hele den socialistiske del af verden, og udviklingen vil, med det tempo den er inde i, sammenlignet med det tempo, hvormed den tekniske udvikling i den kapitalistiske del af verden er foregået, føre til, at den socialistiske verden, inden 7 år er gået, vil have over halvdelen af verdens industriproduktion.

Det er her nogle gange blevet nævnt, at forholdene ude i verden er ændret og vil ændres f. eks. ved en tilknytning til fællesmarkedet. Men her foregår der en ændring lige uden for vor dør — og, hvis jeg skal stole på min barndoms geografibøger, også inden for Europas grænser — som vil påvirke hele verden, og som også vil have sin betydning for os, så meget mere som det